

Novinová zásilka - povolila Česká pošta, s. p., Odštěpný závod Praha č.j. Nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995

Placeno převodem
Novinová zásilka
Adresa adresáta:

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

7/98
ročník 8

Nový pomník na českém hřbitově v Malíně

Nový pomník na českém hřbitově v Malíně na ukrajinské Volyni je skutečností. Dlouhá cesta od zrodu myšlenky, přes obětovanou krajanskou finanční sbírku, mnohé četné jednání Celostátního výboru SCzV a jeho skupiny pro stavbu pomníku, projektovou přípravu, jednání na mnoha úřadech, je ukončena. V den pětadvacetiletého výročí malínské tragedie byl nový pomník slavnostně vysvěcen.

V průběhu přípravy a realizace stavby pomníku se využívala představa o velikosti a rozsahu práci souvisejících se stavbou pomníku. Dnes už nelze malínt jen o pomníku, ale o památníku sestávajícím z těchto samých statních objektů: pomník, úprava hromadného hrobu malínských mučedníků, nová úprava a oplocení celého hřbitova a přístupové cesty osázené lipovou alejí. V současné době nejsou hotové ještě ani další drobné práce na samotném pomníku. K určení dalšího postupu prací, finanční náročnosti, dozorování při provádění na místě samém, vyfěsení majetekoprávních vztahů i určení následného užívání dokončeného díla, je nutné, aby dosavadní skupina pracovala dál.

Vlastní pomník.

Pomník stojí na definitivních železobetonových základech, jednotlivě kamennécky prvky jsou sestaveny dle učelené konstrukce, jsou vyhotoveny všechny grafické práce. Dodatečně bylo rozhodnuto ještě provést jejich pozlacení. V den svěcení pomníku byl poslatce pouze kříž na střední desce. Vše ostatní na pozlácení teprve čeká.

Úprava hromadného hrobu.

Společný hrob ponechat volné přístupové není z pietních důvodů vhodné. Nelze připustit, aby kdokoli, aniž by si byl vědom, že vstupuje na místo posledního spánku mučedníků, se tam volně pohyboval. Proto je nutné vybudovat na obvodu hromadného hrobu přímeřně ohrazení. Tvořit by je měly kamenné obrubníky a sloupky, vzájemně propojené těžkými fetézy.

Přistup k pomníku řeší navrhovaná cesta v šíři 120 cm z neleštěných kamenných desek a k pochůzce podél pomníku posluží cestíčka poloviční šířky ze stejných desek. Povrch samotného hromadného hrobu lze ponechat v přirodném stavu. Po obou stranách pomníku, v ohrazení společného hrobu, by měly být vyasfenz okrasné keše a květiny.

Úprava a oplocení malínského hřbitova.

Silně zdevastovaný starý hřbitovní plot

již byl odstraněn a nahrazen novou konstrukcí. Kolem celého hřbitova včetně rozšířeného předpolí pomníku o 15 m, mezi kovovými sloupky, zabetonoványmi v rozečti 2,5 m, jsou přivázeny plotové rámy z uhlíkové, vyplňené svíštinou ocelovými tyčemi tloušťky 1 cm. Chybí nátrě nové konstrukce. Kroví na hřbitově je zčásti vymyčeno, pferostlá tráva pokosena a uschlé dřeviny pokáceny. V den slavnosti svěcení pomníku bylo provedeno hrubé vycítění celého hřbitova. Zbylé pomníky jednotlivých hrobů hřbitova nemají výzdobu svůjším polohu, jsou různě vychýlené. Torza zbylých ohřádek nebo navršená hliná jen tam půjčují místa hrobů. Vzhledem k pojímání malínského hřbitova jako centrálního pietního místa volyňských Čechů na Ukrajině, bylo by zdůvodni celý hřbitov pojmut jako hřbitovní park.

Přístupová cesta na hřbitov.

Český hřbitov dnes v Malíně stojí uprostřed zemědělský obhospodařovaných polí, a tím je zcela nepřístupný. Dosud je budoucí cesta dojednána co do tras. Samotné provedení a vysázení lipové aleje, bránici novému rozoráni cesty zatím dojednáno není. Ústřední jednání, vedena s příslušnými úřady a podniky, však zdaleka nedojde, že v roce 1999 dojde i k její realizaci.

Zkušenosť, získané při stavbě pomníku a provedení oplocení hřbitova jednoznačně svědčí o tom, že i všechny další práce na uvedených objektech, s výjimkou zlacení pomníku, by se měly zajištovat prostřednictvím místních pracovníků a firem. Z naší strany je velmi nutné požadavky přesné technicky specifikované, prováděcí prací dozorovat a zorganizovat. To vše, vedle finančních nákladů, si vyzádá značné organizační vtísy. V neposlední řadě bude nutné vžít v úvahu i místní společenské okolnosti provázející svěcení pomníku, jejichž pozadí není při našem dostačeně čitelné. Závěr.

Velkým shromážděním volyňských krajanů, místních obyvatel a oficiálních hostů, kladením smutečních věnců, pietními projevy a posvěcením pomníku, slavnostní panychidou, slouženou českými pravoslavnými duchovními, bylo dne 13. 7. 1998 pravoslovný množství cestovatelů a dobré vůle široké obce volyňských Čechů.

Společné dílo však ještě není v plném rozsahu dokončeno. Památník musí využívat, že se jedná o společný hrob mnoha obětí, že se stane velebným pietním areálem a poutním cílem volyňských krajanů a místních obyvatel a bude též využívat i mezinárodní rozměr tragických událostí. Čeká nás proto ještě hodně další práce a úsilí.

Podrobný přehled pietních aktů v Malíně a později v Žatci včetně smutečních projevů budou uveřejněny později.

M. Pánková, O. Rejchrt, V. Dufek

30. výročí umrtí Eduarda Beneše

Dne 3. září 1948 zemřel ve své vile v Sezimově Ústí druhý prezident Československé republiky Dr. Edv. Beneš. Dramatické dny tohoto roku alet předcházejících mají dnes důsledkům ještě v živé paměti. Patří k nim především i současný volyňský Česi. Do jejich života vstoupil pak prezident významný, dominantařský způsobem. Ve svou touze vrátit se z ciziny do své staré vlasti v něm spřátovali jedinou nadějí, k němu byly upřeny jejich oči, k němu se obraceli s opakoványmi žádostmi o pomoc v tomto směru. Nikdy je nedoufali. Vždy pomáhal a emigroval se uskutečnila. Zapsal se tak do dejin zlatým písmeny.

Nyní jsou potěšeni, že u příležitosti tohoto výročí se přišli poklonit a vzád zold znesultu prezidentovi nejvýšší představiteli České republiky, tj. předseda vlády Miloš Zeman a předseda parlamentu Václav Klaus a jiné významné osobnosti našeho politického a společenského života. Jsou rovněž potěšeni, že tato událost byla zaznamenána sládovacím prototypem. U příležitosti tohoto významného výročí je nutno si připomenout, že tento velký muž se rozhodl vlastním způsobem podílet na vzniku ČSR. Svýdle o tom známé věta, vyslovena T. G. Masarykem: "Během republiky neměli". Záhy vynikl v mezinárodním měřítku. Byl nejmladším ministrem zahraničních věcí. Proslavil naši republiku ve Společnosti národů. V něm spřátoval záruku evropského míru a svobodného Československa.

U osudných dnech našich dejin v r. 1938 zůstal osamocen. Zradili ho spojení. Francie, Anglie, k Hitlerovi se přídalo Polsko, Maďarsko a Slovensko. Na pomoc nepříšel Sovětský svaz. Ale ani uvnitř republiky neměl patřičnou podporu. Tfar rozhodování ležela jen na něm. Rozpuštal válku počítavou za hazard všem odsouzený k nezdravu. Dosud nikdo na faktech nevyvážel správnost jeho rozhodnutí, bylo nadmíru bolestné.

O dešet let později, v roce 1948, byl opět postaven před řešení osudových událostí národa. Znovu se republika ocitla v obklíčení SSSR a jeho satelitů a bez naděje na pomoc západních mocností. Byli jsme v sovětské krizi. Opět osamocenému a již i nemocnému mnozí vytýkali, že nezabránil komunistickému puči. Kdo však jiný by mu byl zabránil, nikdo z nich neuvádí. Tehdy to rovněž nebylo možné.

Vždyť Československo bylo jediným demokratickým státem v rozsáhlé sféře sovětského mocnictví, dohodnuté po všecky vítězných mocnostmi. Dr. Edv. Beneš byl jediným prezidentem, jediným představitelem svého lidu, který se vrátil slavnostně z exilu na Západě do vlasti a zajistil demokratické zřízení v ČSR po dobu dvou a tří let. A to bylo trém v oku Stalinovi a Gottwaldovi. Ti čekali na první příležitost, aby tuto demokracii zničili. K ní došlo v únoru 1948. Historie ji přesněji posoudí, že se zpřipomíná sovětské archivy.

Dr. Edv. Beneš byl vynikajícím politikem a prognostikem, obdivuhodně přesně předvidal vývoj událostí ve 2. světové válce, především přepadení SSSR hitlerovským Německem. Ziskal tak uznání nejvyšších představitelů Anglie a Spojených států. Byla to v té době radikální událost po západní spojence, pro národy Evropy a také pro nás, volyňští Čechy.

Prezident Beneš se stal historickou osobnosti - přiměl velikem vyuřevši dějinového, statětěho problému mezi německými a českými národy. Byl jím odsudněných Němců. Historická česká škola se konečně uvolnila pro české lidé, včetně vracejících se volyňských Čechů. Edv. Beneš vydal své dekrety smíření, nebojácně a rozhodně. Tim se stal po první prohlídce konečným vítězem ve druhé světové válce na tomto úseku česko-německých vztahů. Je to jeho výrazný, nezapomenutelný vklad do českých dějin. Patří mu velký díl českého národa a za celé životní dílo nehybnoucí sláva.

Prof. Vl. Dufek, předseda ŠČVP

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Mohelnice

Dne 27. 6. r. se uskutečnilo krajanské setkání volyňských Čechů v Lošticích, které pořádal region Mohelnice. Před kulturním domem přicházející účastníci setkání vitala dechovka, loštická Veselka, pod vedením kapeluiny Standy Veselého. Ve vestibulu bylo první překvapení, neboť se tam nabízela zdarma loštická slivovice a na zakousnutí volyňské koláčky. Sešlo se celkem na 140 účastníků z blízkého i hodně dalekého okolí.

Hósté zasedly za stoly, které byly vyzdobeny květinami. Nechyběly ani zdroje volyňské koláčky, přípitek, pivo, limonády atd. V 10.00 hod. schůzí zahájil a po celý den včetně odpoledneho programu řídil místopředseda p. Josef Mach. Po projevech a zdravících, na kterých promluvil předseda regionu p. Josef Rebl, dálka starosta města Ing. Petr Vintroch, za olomouckým regionem p. Tengler z Hřebečné, p. Jarmanová, jednatelka regionu, následovala volná zábava až do 12.00 hod, kdy se začal podávat oběd.

Odpolední program začal ve 13.00 hod. a byl zahájen volyňskou bášní. Potom vystoupila Pohybová skupina mažoretek z Mohelnice, taneční skupina Ordia z Loštice, mladí hudebnici do 14 let na dechové nástroje z LŠU a další bášně. Tyto soubory se střídaly po celou dobu programu, který trval 1 hodinu. Když se zábava rozprodružila, pozval jsem účastníky ke společnému zpěvu pod jeviště, a tam jsme společně zpívali volyňské písničky: Cesta do Ruska, Návrat domů, Rozprachajte chlapi koni, Gurálu či čněl žal atd. Texty písni byly rozdány v hojném počtu na stoly. A znovu se potvrdilo hesto nejen co Čech to mužíkant, ale i to, že co Volyňák, to zpěvák. K tanci a poslechu nám hrála Loštická trojka. A tak se zábava rozprodružila, že když se v 16.00 měla podávat večeře, byl problém dostat lidí ke stolu. Po večeři se pokračovalo v družně zábavě až do 20.00 hod. O finanční stránku a opoždidle se staral náš pokladník V. Mach z Libív. Nakonec jsme poděkovali našim ženám z vnučkami za upěcení volyňských koláčků. Všichni účastníci byli velice spokojeni s tak bohatým programem a takovou přátelskou atmosférou, jaká panovala již na našem posledním setkání. Při loučení jsme od většiny

účastníků slyšeli přání, aby se takové setkání brzy opakovalo.

Potvrzuje to i spousta děkovních dopisů, které nám posílají naši přátelé a známí. A tak jsme se veselí a v dobré náladě rozešli a rozjeli se svých domovů.

Za moheňský region Josef Mach, Loštice

Region Žatec

18. 7. 98 se konala v Žatci před pomníkem věnovaným obětem vypálení Českého Maslina slavnostní pietní slavnost k 55. výročí této tragické hrdinné události.

Tato slavnost, na které se shlo kolem 300 občanů většinou volyňských krajanů z celé republiky, měla důstojný a velice působivý ráz.

Jíž při příjezdu k areálu před hřbitovem bylo patrně vznormé organizační zajištění hradkého průběhu akce. Prostor před hřbitovem včetně silnice byl zlikvidován, doprava v tomto úseku byla zastavena a odkloněna na nedaleký objezd, aby přijíždějící návštěvníci mohli pohodlně parkovat a hluk nerušil pietní shromáždění.

V 10.00 hod. po nástupu čestných jednotek armády a utvořeném slavnostním průvodu pokračovali zástupci četných delegací a pokládali k památníku věnce a kytičky. Potom následovala panychida při pravoslavných duchovních spolu s církevním pěveckým sborem.

Události toho osudného dne 13. 7. 1943 připomněly velmi zvěř prof. Jaroslav Chudoba. Svůj projev prokládal často, přes všechny excesy té doby, mile nám znejčíti ukrajinskou, úryvky básní ukrajinských i našich básníků a nemohla ani chybět krásná básnička Jana Pospíšila "Vesničko moje na Volyni", která tak přesně vyhstínila pocity nás, Volyňských.

Ná závěr této části akce zazněla státní hymna a tři krátké salvy ze samopalů vojáků.

Nelze opomenout, jak vzrušivým díjemnem působil chlubný pohled na památník, kde po obou stranách krásné sochy typické ženy planu dva symbolické ohně, jejichž temný dým zahával v předvídání zákluzu celou souhu ženy.

V této tak výmluvně působivé atmosféře bylo možné nevratně jak velkého daru, nikoli nároku na odškodnění, se nám dostalo, když jsme neuhráli tímto ukázkou způsobem v plamenech horící stodoly či v likvidaci KT, když nás majely smrtici stěny na frontách a jiných válečných polích, když jsme zkrátka neztratili to nejcennější a mohli pak využívat nejrůznějším způsobem svých schopností a možnosti všech karádar a krás života, zatímco ti lidi našich kamarádů a blížních se toho nedožílo.

Druhá část akce se konala ve vojenském objektu K-1000, kde byly prezentovány a uvedeny čestní hosté – zástupci města, armády, církve, Sdružení ČVP a zvláště zástupci ukrajinského a ruskeho vyslanectví a ostatní návštěvníci.

Byla zde přednesena řada příspěvků ve vzpomínkovém událostem včetně přesné zprávy p. Marie Pánkové o té velkolepé akci – odhalení pomníku obětem tragédie Českého Maslina tam na Ukrajině, na českém hřbitově, odkud se před několika dny vrátila spolu s organizací skupinou a četnou delegací.

Toto záslužné historické dílo bylo, jak známo, připravováno několik let za neoběhatelých aktivit právě p. M. Pánkové a mnoha funkcionářů Sdružení ČVP, jakož finančně přispívání celé krajanské volyňské společnosti.

Posledním příspěvkem byla zpráva o Vše-slovanském sjezdu, který se konal v tomto roce a kteremu byla věnována velmi nepřípadně pozornost ve sdělovaných prostředcích. Vše-slovanský je pozoruhodná myšlenka. Upozorňuje na potefu stvořenou a posilovanou všechny slovenské národy nejen jako hřáz proti fašismu, ale aby jejich nesprávné kvalitativní povahovou rysy našly své místo ve vývoji budoucí společnosti.

Po programové části akce při obědě

se rozprodružilo několik krajanské vzpomínání a diskutování.

Zapsala V. Suchopárová, reg. Litoměřice

Region Chomutov

U příležitosti 130. výročí zahájení hromadné emigrace Čechů na Volyně se 12. června v přijemném prostředí střediska kulturních a knihovnických služeb v Chomutově konalo slavnostní setkání krajanů, které zorganizoval ŠČVP společně s Cs. obcí legionářskou. Setkání se zúčastnili i krajané pražského, záteckého a teplického regionu. Na zahájení tohoto setkání uvítala vedoucí regionu přítomná a hlavní host.

Předseda ÚV ŠČVP pan prof. MUDr. Dušek, Csc., vedoucí pražského regionu pí Malinskou, panu Ing. Hofmanu, velitele vojenské posádky v Chomutově p. kapitána Vraněho, předsedu obce legionářské p. Práška a tajemníka OV ČSBS p. Narvu, který nám pomohl totéž setkání uskutečnit.

Hlavní projev přednesl náš člen p. Kytl, který hovořil o těchž začátcích našich, předků po příjezdu na Volyn, v obležených letech, o vyvraždění a vypálení Českého Maslina německými oddíly SS a také o návratu Čechů po 80 letech do vlasti. Pan prof. Dušek ve svém projevu přednesl významnou o životě Čechů na Volyni i ve vlasti, rovněž vzpomněl tragédii Českého Maslina vyvrážděného před 55 lety fašisty a oznamil, že tohoto smutného výročí vzpomneme na celostátní setkání 18. července v Žatci. Nakonec poděkoval pořadatelům za realizaci této akce. Vedoucí pražského regionu pí Malinskou pozdravila přítomná a zdůraznila, že vztahy mezi členy pražského a chomutovského regionu jsou velmi srdečné. Pan Ing. Hofman informoval o nových knihách, které budou letos vydány, včetně druhého dílu Dějin volyňských Čechů. Velitel voj. posádky p. kpt. Vraný kladně zhodnotil tento setkání a poděkoval za pozvání. Předseda obce legionářské p. Prášek ve svém projevu vzpomněl činnost volyňských Čechů v prvním i druhém období při osvobození republiky, jakož na rok 1947, kdy byl všechno umožněno návrat do vlasti. Na závěr tajemník OV ČSBS p. Narva popsal hodně úspechů v další činnosti našeho svazu, řekl, že s námi sympatizuje, jelikož většina členů jsou také odpovědní a proto i nadále působí pod svých možností se ŠČVP spolupracovat.

Po oficiální části naše členka pí Rosendorfová přednesla básničku o Malinu od našeho básníka Jiřího Rábě a Zákyň z lázní skoly v Droužkovicích sestříkou Hudákou zapříštěvaly a zahrály na harmoniku několik písni. Z dobrovolné sibiry, kterou při této příležitosti uspořádaly naše členky pí Santorová a Čepeláková, bylo věnováno 1000 Kč na Malinský peník a 1000 Kč na tiskový fond. Nakonec se přítomní pobavili a zatančili si při hudebě p. kapelačka Tonu.

Za reg. Chomutov Jiřina Kačerová

A ještě z Chomutova...

A užasí 84 osob se 8. května 98 v restauraci "Luna" v Chomutově konalo setkání rodáků z obce Dlouhé pole, Michalovky, Vidranky a Surmíčku na Volyni. Setkání bylo velmi srdečné. Některí přátelé se setkali po 50 letech poprvé. Přijeli i krajané žijící ve Švýcarsku, na Ukrajině a Slovensku. Uvítací projekty zahájil ppk. ve výslužbě pan Licenberk, který společně s p. Ing. Nedbálkem a paní Honsovou totiž setkání zorganizovali, za což jim patří dík. Rovněž uvítal jako hosta tajemník OV ČSBS p. Narvu a vedoucí ŠČVP regionu Chomutov. Dále přednesl překoupený bázen určenou k tomuto setkání krajanů, pojmenoval zájemců a zájemkyně a diskutovali o budoucích plánech této obce. Po společném obědě si přátelé zavzpomnáli, zazpívali a zatančili.

Všichni si přáli, aby toto setkání nebylo poslední
Jiřina Kaceřová

Vzpomínka a dík

Rada mladých Volyněčko-Svobodovců se po únoru 1948 zapojila do protikomunistické organizace JOPO (judexovci) obojživelní protikomunistické organizace). Její činnost však byla prozrazena a 19. listopadu 1948 začalo zatýkání. Nečekali jsme, až na nás dojde, a zmíleli jsme se. Bylo nás alespoň osm a chtili jsme se dostat k hranice. To ale nebylo tak jednoduché a podarilo se nám to až po dvou měsících.

Do té doby jsme se skrývali a celý ten čas nás podporovali naši Kupičovci. Nikdy nezapomenu na pomoc, kterou nám poskytl pan (strela) Václav Richter v Ačce, a dodnes jsem ta ni vděčný. Když jsme u nás jednoho večera zaklepali na okno a žádali o pomoc, okamžitě nás srdečně přijali a střeža zajistili úkryt. Abychom měli únikovou cestu, probraly se všechny kůlny otevř. Starala se o nás celá jeho rodina, a hlavně dcera Libuška (dnes paní Šebková), která nás zásobovala jídlem.

V této době jsme se skrývali a celý ten čas nás podporovali naši Kupičovci. Nikdy nezapomenu na pomoc, kterou nám poskytl pan (strela) Václav Richter v Ačce, a dodnes jsem ta ni vděčný. Když jsme u nás jednoho večera zaklepali na okno a žádali o pomoc, okamžitě nás srdečně přijali a střeža zajistili úkryt. Dík patří i tonu neznaměnu Ruskino-Svobodovci, který nám poskytl úkryt na tri dny. Bylo to již u spánské hranice.

Draží krajane, všem Vám, kteří ještě zjitek, srdečně děkuji, a těm, kteří nejsou už mezi námi, přeji lehké odpočinutí. Na Váslech slechetná srdečník nezapomenu, a dokud budu žít, budu o Vás vyprávět jiným. Slávek Kubec, Winnipeg, Kanada

Cestní doktorát Josefu V. Tománkovi

Celoživotní dílo našeho volyněckého krajana, narodozemí v Kupičově, báskou Josefa V. Tomána-Tománka bylo oceněno ve Spojených státech amerických udělením cestného doktorátu. Cestný doktorát aplikovaných umění v oboru politického, vojenského a literárního umění mu udělil Americký institut umění a věd (American Institute of Arts and Sciences) v San Diegu v Kalifornii 10. května 1998. Byl vybrán z mnoha navržených kandidátů. Při této slavnostní příležitosti uspořádali místní krajané oslavu, které se zúčastnily mnoho významných osobností a také syn pana Tománka s rodinou. Na slavnosti byly předneseny úkazy z bohaté tvorby tohoto volyněckého bánská.

Připomínáme se k četným gratulantům a přejeme našemu muži, zasloužilému a neuvárněnému krajanovi hodně zdraví a tvářních sil, aby svým dilem mohl ještě dlouho těšit své čtenáře.

Miloslava Žáková

Jací jsme...

Po delší době jsme se sešel s přítělem, který rád cestuje světem... a tak při debatě mi řekl toto: "Letos se mi poštěstilo naštvat Ameriku, a tam mě čekalo několik překopek, moje dřavné přátele a známí, kteří když opovídali Masarykovu Československo jako zemi svobody a spravedlosti, mi tentokrát předkládali jinou představu: mynýří Česká republika je záplíží pravidačkou zemí, taková Guatema na střední Evropě, kde lidé trajnou podlézají cizincům a přitom je bezostyšně okrádají, kde fasujíci bojkoty otevřeně hajísluji a soudy kvalifikují vráždu Romů jako lehké ublížení na tele..."

Byle toho více, co mi říkal, Rozklepal se mi z toho kolena, spustně se to poslouchalo a já snad ze zvuku cí snad z ponětí jsem cítil zkázkou: Lidičky, údajť to není pravda - ano, snad je zaplatili tři tisíce nebo více za cestu taxikem z Ruzyně na Václavské, možná, že všeňájšky dobrodinec okradl o úspory - ano, je to odseouzenoucí, ale já v této zemi žiju a vím, že zde i lidé cestní a spravedliví, i idealisti. Vzdál jsem se a Masarykovu Československou zde žili zapíšli nendováni, kteří později za okupace kolaborovali a na Masaryka píšali, ale to byli jedinci, jako všeude jinde. Nezmínil jsem se.

Ale přesto cítím, že se něco změnilo. Lidé jsou dál různoredi, až změnilo se to, co uždává tón života. Když to byl ušlechtilý humanista Masaryk, zpozemí Benes a pak dlouho ně - a pak to byl tón stalinského tlidného boje, v němž jsme žili. A dnes to jsou zbohatláci a privatizátoři, dívce souzražitě ředitelé a lajemníci, pro které chytřadit a champion sev nejvýššimi cnotami. Nezmínil jsem se, Jen pokud bychom napodobovali tu pochybnou elitu, nutně by se to odřízelo v našem každenném životě.

Dnes změnily ideje, jimž mělme je dobré a co zlé. Pro mnohé z nás už to není svoboda a spravedlnost, ani humanismus. Je to snadno, jaké míry napodobujeme západní vzory, jako jsme dříve napodobovali východní.

Nejmíni Guatemala, nejsme ani malá Amerika.

Nepotěšujeme uze. Jen potřebujeme zamyslet se nad těmito, kterými se budeme poměrovat a řídit. A hlasně by to čítalo na vedenouch mitschů slnuech a nezkomponované lidi.

Václav Dubec.

Místo narození: Ukrajina

Popis okolností emigrace a výčet svízelů spojených s repatriací našich krajanů dokládají již vydané publikace, podečívající pracné nahromaděné materiály. Byl tím vytvořen bohatě doložený historický pohled.

Vlad. Hostiška ve Sboruň (str. 107) stručně a věcně charakteruje postoj českých přistěhovalců: „...naucili se ukrajinsky i rusky. Se svým okolím se domluovali ukrajinsky a na úfadech rusky ... v ukrajinském sporu zachovali neutralitu.“

Současně každoroční hromadné zájezdy na Volyn dokládají, že s přibývajícími léty se na dejiny a zážitky z dětství či mládí nezapomíná. Jak známo, spíše se vyrábí z paměti událostí, prozírá v letech pozdějších.

Tak vyváštává otázka, zda ono dávno prožité nějak ovlivňuje nás vztah i zájem o současnou Ukrajinu. Ta přestala být pouhym zeměpisným pojmem, který v minulých dobách byl poružný chápán i výkládán - často s protichůdným posuzováním.

Současná Ukrajina pouze v něčem připomíná naši možná i našeho rodiště, k nimž se vracíme ve svých vzpomíncích.

Do své povorovací úvahy zahrnuje rovněž současnou českou a ukrajinskou emigraci, což za povšimnutí stojí.

Vědomost o Ukrajině jako novém postkomunistickém státě jsou zde u nás velmi skromné. Kdo jindy, než reemigranti, kteří tam strávili část svého života, by měli v případě zájmu doplnit.

Pokusíme se o to ve svém článku "Současná Ukrajina a staré vztahy", který otištěl měsíčník Mezinárodní politika ve svém 5/98 čísle.

(ležko citovaný článek je velmi obsáhlý, uvěřujeme z něj jen tento zajímavý výňatek - redakce)

Má česko-ukrajinské sáružení Sancí?

Je zákon stát a občané našeho státu se o něj mohou zajímat, až iž z důvodu historických, nebo proto, že zájmeno směřujeme do této sledující se Evropy. Společné komunikace byla v každém případě ve prospěch výstavby společného evropského domova.

Zaregistrované sdružení Ukrajinců a příznivců Ukrajiny si klade za cíl podpoření Ukrajiny a její popularizaci v České republice. Ve své článské základně chce soutěžit zájemce o ukrajinskou otázkou, která má podle výpočtu politiků nejen evropský, ale i sirsí dopad.

Zájem vychází z této předpokladu:

1. V historické minulosti mezi Čechy a Ukrajinci nebylo konfliktu.

2. Zásluhou TGM o Ukrajinu jsou známé. Jde o jeho podporu ukrajinské emigrace v dobách demokratické první republiky. Něro proto přehlednou, že v současné Ukrajině lze i nyní vnitřní znevouzit autoritu Čechů a respekt k naší republike. V návaznosti na staré tradice včí bývalém Československu zde stále platí nepředstíraná důvěra, která svým způsobem zavazuje druhou stranu.

3. Masarykova myšlenka, že "stát mě význam duchovní a miravý", neztratila na významu, a to nejen u nás, kde se zejména v poslední době soustředí pozornost veřejnosti na potíže s morálkou, jež souvisejí jak se společenskými změnami, tak i s rozšířeným konzumem způsbenem životu ("Consumers Society").

Po stopě těch, kteří v nynějši - pro Ukrajinu světlé ekonomické situaci - jsou ochotni hlasit se k "chudému přibuzenstvu", lze očekávat v především z hlediska morálky. Pro pragmatickou českou povahu budeť řečeno, že stav upadající ekonomiky nemůže trovat věčný až zájem o eventuální budoucí obydliště našich výrobků nenech je přehlednouti.

Víme, že oddaní a servilní klanění před bohatým strýcem či mocným sousedem je zádum a obývké - nevyzaduje tedy zvláštní povzbuzování. Avšak podporu příslušníků da společnosti přiznivců země, které své láskyosti neksný, je spojen s určitým charakterovým a povahovým rysy. Přitom ale nynější globalizace vztahuje a starostí nutí vnitřní i děti, jež se ostatních jakoby přimo netýká.

Tim nazuváme ná hledání "nové a globální lidské odpovědnosti" (citováno z projektu prezidenta Havla v Kyjevě dne 1. 7. 1997). Jde o opak xenofobního postoje, který zejména v poslední době zde u nás často vyzolodil obavy i starost.

Boris Zajic

Dne 14. září jsme vzpomněli výročí úmrtí prezidenta Osvoboďotele. O významu jeho osobnosti se zmínime v příštím čísle Zpravodaje.

Jaroslav Seifert - 14. 9. 1937 To kalné ráno

Za to let možná děti našich dětí svým dětem budou teskně výpravě o šedém ránu strádajícího září, na věky označeném v kalendáři.

To kalné ráno, to si pamatuji, mé dítě.

Až ze všeck už už budou jenom stýny či prach, jež čas kládou bude na hodiny života příštích, v ranném šera chvíle se ozve bez úderu.

To kalné ráno, to si pamatuji, mé dítě.

Ta chvíle před pád čtvrtou ranní, ten okamžík a konec umírní, když smrt se dotkla vrdeček a ranní mlhou odchází.

To kalné ráno, to si pamatuji, mé dítě.

Europa, Europa, až zvony rozhoupají, měla bys první být mezi těmi, kdož kají, Europa hroznad nad mě a děly, ve světle svítí, jež se rozhorely.

To kalné ráno, to si pamatuji, mé dítě.

NAŠI JUBILANTI

Region Chomutov

14. 10. se dožije 80 let člen našeho regionu, bývalý příslušník zahraniční armády, pan Boris Hyland, rodák z Plosky na Volyni, bytem v Kadani. Vše nejlepší pro dalších let přeje za region Jiřina Kaceřová.

Podbořany

6. 10. přejeme mnoho zdraví a joště dlouhá léta naší mamince Františce Jiráskové nar. v Lutichardce u Dubna k 88. narozeninám.

Region Broumov

Maria Jaklová se dožívá 11. 10. 70 let. Emilie Novotná se dožívá 24. 10. 50 let. Josef Ledvina se dožívá 20. 11. 80 let. Štěstí a zdraví za region přeje Jiří Pokorný.

Region Žatec

Dne 18. 7. oslavila členka našeho výboru Anna Martišová své 80. narozeniny. Všechno nejlepší, hodně zdraví do dalších let přeje žatecký region.

Zátec 7. 6. se dožila sedmdesátky p. Olga Kaufmanová z Novokrajeva, bytem Hlinsko, nyní Zátec. Zdraví a štěstí do dalších let za celou rodinu přeje Ant. Kramná, sestřenice.

Region Rakovník

V první polovině roku 1998 oslavili životní

jubileum v regionu Rakovník tito občané: Ludmila Alberovská, Svojetín, p. Milostin - 65 let, 18. 3. Jiří Ballada, Kolešov - 69 let, 11. 5. Halina Balladová, Kolešov - 60 let, 6. 3. Vladimír Beček, Vrbnice - 74 let, 6. 2. Anastázie Cilcová, Zderoz - 80 let, 4. 3. Alexander Frank-Sosen, Jesenice - 72 let, 5. 6. Hankov-Herzánová, Kotopěky - 70 let, 30. 3. Božena Herinková, Vrkoslavice - 75 let, 25. 5. Jihlava Hola, Kašperské Hory - 62 let, 2. 3. Antonín Horáčovič - 68 let, 18. 5. Antonín Hůbáček, Jesenice - 84 let, 1. 6. Anna Jelinková, Orášek - 80 let, 26. 6. Marie Kacanova - 73 let (zemřela), Josef Kadavý, Královice - 75 let, 18. 2. Josef Kářík, Jesenice - 73 let, 19. 6. Jiří Kubelková, Rakovník - 66 let, 6. 6. Antonín Koštál, Jesenice - 71 let, 25. 2. Emil Kralíček, Královice - 80 let, 17. 4. Václav Porazík, Kolešov - 74 let, 12. 3. Marie Radvanová, Kolešovice - 69 let, 17. 3. Marie Rohliková, Nýrany - 70 let, 30. 4. Emilia Rotkova, Hořovice - 70 let, 10. 2. Květa Tousková, Hořovice - 72 let, 22. 6. Alexandr Urban, Hořesedy - 70 let, 5. 4. Josef Hurt, Kožlany - 66 let, 28. 3. Vladimír Brda, Krby - 78 let, 9. 9. Václav Kačerovský, Sanov - 87 let, 14. 5. Vladimír Kopačinský, Kamenné Zehrovice - 76 let, 20. 3. Bohumila Marešová, Sanov - 64 let, 13. 6. Mikuláš Lenoch, Kolešovice - 73 let, 20. 5. Za region přejí všechno nejlepší Růžičková a Rotkova

Region Mokelnice

Dne 4. 10. se dožívala naše mládě člena při Marie Šimsová krásných 90 let! 15. 11. Vladimír Zahradník - 80 let, 15. 11. Věra Kočková - 80 let, 3. 12. Antonín Kočková - 70 let, 10. 12. Emilie Hamáčková - 75 let, 13. 12. Vladimír Šipák - 75 let, 23. 12. Marie Faltusová - 65 let. Stětí a spokojenost v každém kroku, ať jste zdraví do sta roků! Za region Jaromarov

Region Litoměřice

70 let: 29. 7. Marie Štaňková, bytem Kamýk, 5. 8. Božena Vatterová, bytem Stráhaly, 1. 9. Václav Slanhoj, bytem Dolní Replice, 14. 9. Irena Twarda, bytem Litoměřice, 75 let: 20. 7. Karel Šrámek, bytem Chotiněves, 20. 7. Anna Lundáková, bytem Chotiněves, 25. 8. Miroslav Jersák, bytem Litoměřice-Zelenice, 21. 9. Anna Vokrálková, bytem Soběnice, 81. let: 27. 7. Evženie Křiváková, bytem Děčín, 83 let: 6. 8. Marie Uličnou, bytem Třebušice, 84 let: 29. 9. Antonín Boček, bytem Budyně n. O. 86 let: 1. 7. Emilie Krejčová, bytem Litoměřice, 24. 7. Anna Pluščenkova, bytem Horní Nezly, 92 let: 25. 8. Marie Prášová, bytem Žitenice. Všechni jubilantům přejeme mnoho životního optimismu a pevné zdraví do dalších let.

Za region ved. regionu Kozák

Region Domazlicko

Dne 13. 1. se dožil 85 let Jan Kubáček z Polžic, 8. 2. - 50 let Ing. Kábel Vladimír z Ujezdce, 22. 2. - 70 let Lepiš Jaroslav z Hořovského Týna, 2. 3. - 55 let Makarov Nikolaj z Chudenina, 12. 3. - 88 let Vokráška Jaroslav z Staňkovy, 15. 3. - 86 let Červený Jan ze Strakonic, 16. 3. - 82 let Ledvinová Olga ze Srb, 3. - 81 let Kubáček Anna z Polžic, 11. 4. - 88 let Králicková Alexandra z Mutěnic, 19. 4. - 88 let Mocesk Josef z Plzně, 24. 4. - 88 let Šimek Antonín ze Srb, 10. 5. - 85 let Zdorenková

Anděla z Domželic, 18. 5. - 75 let Vojtěch Antonín z Otova, 21. 6. - 60 let Prejová Olga z Chebu, 22. 6. - 65 let Zápotocký Vladimír z Roudné, 2. 7. - 65 let Černá Melanie z Lašovic, 23. 7. - 75 let Kracková Antonie z Horského Týna, 9. 8. - 75 let Ing. Kopka Vladimír z Klatov, 22. 8. - 83 let Rychláková Antonie z Polžic, 14. 9. - 84 let Šubrtová Libuse z Polžic, 5. 10. - 85 let Krubert Vladislav z Meclova, 10. 10. - 45 let Brabcová Helena z Hořovského Týna, 18. 10. - 89 let Lamacová Marie z Velkého Malahova, 15. 11. - 55 let Drbohlav Vlastimil z Hořovského Týna, 2. 12. - 60 let Ledvina Vladimír z Hořovského Týna. Všem jubilantům přejeme především pevné zdraví a optimismus do dalšího života.

Za region Břetislav Vokáč

Velké Losiny

Dne 23. května to oslavili zlatou svatbu manželé Helena a Vladimír Novotných.

Stětí a zdraví přeje dcera Dana Janíková

Region Podbořany

Pan Eva Zajícová z Třebušic u Podbořan, roz. z Leduchovky oslavila 7. září, 65. narozeniny.

Pani Linhová z Podbořan se v srpnu dožila 86 let.

Region Chomutov

Ve 3. čtvrtletí se dožili kulatého jubilea: 22. 9. Anna Mazánková, Michajlovka, byt. Chomutov - 85 let, 27. 9. Marta Vegrichtová, Novokrajov, byt. Chomutov - 80 let. Za region blahopřejí Alex. Hloušek a ved. reg. Kačerová

Region Broumov

3. 7. se dožívá p. Vladimír Tyrek 75 let. Vše nejlepší, zdraží přeje za reg. Pokorný

K blahopřáním z regionu se připojuje i redakteur.

NAŠE ŘADY OPUSTILI...

Region Domazlicko

Dne 29. 6. zemřela p. Evženie Kocková-Divšová ve věku 68 let.

Hloubkovou soustrast vyjadřuje za region Břetislav Vokáč

Region Teplice

Dne 11. června zemřel ve věku 80 let Jaroslav Kubín z Ústí n. L., původem z Ledohovky. jako příslušník čs. arm. sboru se zúčastnil mnoha bojů a byl držitelem četných bojových vyznamenaní.

Dne 1. června temel zemřel ve věku 75 let Vladislav Smid z Dubí původem ze Zdic. Jako příslušník čs. arm. sboru se zúčastnil mnoha bojů, byl též raněn a byl držitelem četných bojových vyznamenaní. Upřímnou soustrast pozůstatylým vyjadřuje za region Bižovský

Region Cheb

Dne 30. dubna zemřel ve věku nedožitých 78 let Bohumír Malík ze Štítne, bytem Nový Kostel. 30. června zemřel ve věku 82 let nás krajana Emanuel Holubík z Sofievky, byt. Kačekov. Jaký 28letý vstoupil do Svobodovy armády, prošel celou frontou až do Prahy. Vrátil se po válce na Volyně a 1947 reemigroval s rodinou do vlasti. Odešel všechny člověk. Za region L. Máćová

Region Žatec

Dne 30. května zemřela v pouhých 68 letech naše členka Helena Šrámková roz. Vegrichtová z Rykovic, pocházela z Lučin na Volyni. V červnu zemřela naše členka Eugenie

Pokorná ze Žatce, pocházela z Podhájícu na Volyni ve svých 77 letech a za 10 dnů po ní zemřela její sestra Antonie Chloubová, také ze Žatce, v 79 letech. Všem tichou vzpomínce a pozůstatylým upřímnou soustrast vyjadřuje vedení regionu

Letov u Podbořan

Dne 16. 6. zemřel ve věku 87 let p. Josef Hofman z Moldavy I., bytem v Letově - voják 1. čs. armádního sboru.

Vzpomíná dcera Jarmila

Region Šumperk

Dne 8. 6. zemřel pan Rostislav Doležal ve věku 70 let, rodák z Volyně z Baráku. Zúčastnil se bojů u Dukly jako tankista, byl držitelem bojových vyznamenaní. Upřímnou soustrast rodiny vyslovuje za region Alena Kubelová

Region Uničov

Dne 12. 7. zemřela pan Antonín Malášek ve věku nedožitých 77 let, bytem Uničov, rodák z Milišku. Jako příslušník zahraniční armády mu byl vystrojen pořehek se všemi vojenskými pocitami. Upřímnou soustrast za region

vyslovuje V. Romaněnko

Region Praha

Dne 14. července po prožití tragického dležitého osudu - její manžel byl v padesáti letech odsonouzán k trestu smrti - zemřela po dlouhé nemoci naše spolubojnice, člena pražského regionu p. Kira Skokanová, nar. v Rize. Budeme na ni vzpomínat vždy s tictou.

Za region Irena Malinská

Severomoravský region

Oznámejme, že dne 10. 7. zemřela ve věku 78 let naše dlouholetá členka p. Emilia Flencová roz. Víková z obce Sereď Haji na Volyni, syny bytem Havlíčkův Brod. Pozůstatylým vydádajeme upřímnou soustrast.

Za region Dr. Vl. Samec a Václav Dubec

Region Litoměřice

V 1. pololetí letošního roku nás opustili: 26. 1. Karel Jelínek z Mirotina bytem Velemin. 25. 5. Vladimír Novák z Malé Lubotěviny bytem Kuřívody. Upřímnou soustrast vybírá výbor regionu

K vyjádření účasti se připojuje i redakteur.

DARY, na konto SDRUŽENÍ - červenec, srpen, září

Antonie Divišová, Šumperk - 200 Kč. Marie Mandlošová, Lánecký or. Protivín - 100 Kč. Anna Jelinková, Orášek - 200 Kč. p. Průšek, Kadáň - 200 Kč. p. Pospíšilová, Litovel - 100 Kč. Václav Průša, Teplice - 100 Kč. Augustin Jirásek, Podbořany - 200 Kč.

Severoamerický region: Jerry Kuczera věnoval na Fond 6 CAD.

Clenké přispěvky: 10 USD: Božena Országová-Kerdová (nová členka), Božena Brázdrová-Rychtrová, Vsevolod Pospíšil. 14 CAD: Jerry Kuczera, Jerry Rand, Marie Jirková. Dosud nezaplati pouze jeden člen. Clenství ukončil p. Jiří Máća.

Všem drcem ze srdce děkujeme!

Vážení krajane Kupičováci,

bylo mi velkou cti být zase s Vámi na té slavnosti uložen přístup z našeho českého hbitovna a naše pomníku padlých v Krámském Dole. Vše bylo velmi pěkně zorganizované a v tak velkém počtu jsme se zase setí. Budu se těšit na příští rok na zájezd na Volyně.

Srdceň Vás zdraví J. Kytl

Důležité upozornění! Jelikož se množí dotazy dárce na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje. Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. Číslo konta: 7054454-018/08000, Čs spotřebitele a.s. - Melantrichova 5, Praha 1. Dary můžete poslat i na adresu hospodářství Sdružení: Marie Nečasová, Svidnická 509, 150 100 Praha 8. Prosíme čtenáře, aby nás neupomnával o zveřejnění darů - dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu!! Krajane! Neposlejte v žádném případě peněžní dary na adresu redaktory! Díky za pochopení. Záležitosti týkající se evidence členů - zmeny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zaslajte na adresu: prof. MUDr. Vladimír Dufek, Na Hřebenkách 20, 150 00 Praha 5

Tíráž Zpravodaj - Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň článků odpovídají jejich autoři. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevyzývánou rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová Slapská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zápisů povoleno Česká pošta, s.p., odesítlé přímo závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vyslo 25. 9. 1998

Tiskárna NEOST Praha 2, Nečkanova 17.